Dowody w sprawie zapisu Mar. 16:9-20

Wątpliwy fragment

> I powstawszy z martwych wczesnym rankiem, w pierwszy dzień tygodnia, ukazał się najpierw Marii Magdalenie, z której wypędził siedem demonów – Mar. 16:9.

W starożytnych rękopisach Ewangelii Marka istnieją pewne różnice, jeżeli chodzi o brzmienie zakończenia. Co te różnice oznaczają dla nas?

Argumenty za autentycznością Mar. 16:9-20 obejmują około tysiąc greckich manuskryptów, które zawierają te wersety. Tylko trzy manuskrypty je pomijają. Nawet najbardziej starożytne wersje oraz „Ojcowie Kościoła” wspominają o tych zapisach.

Argumenty przeciwko zapisowi Mar. 16:9-20 to dwa najstarsze i najlepsze manuskrypty jakie mamy dostępne dla tego fragmentu (synajski i watykański 1209, połowa IV wieku), które pomijają wszystkie te wersety, podobnie jak najstarszy manuskrypt aramejski (syryjski, syrs, końcówka IV wieku), dwa najstarsze gruzińskie, sto manuskryptów armeńskich i manuskrypt koptyjsko – sahidzki. Euzebiusz i Heronim piszą, że wersety te były pominięte niemal we wszystkich greckich manuskryptach, które były im znane.

Niektóre rękopisy i starożytne tłumaczenia rękopisów mają krótkie zakończenia, po których zwykle następują tradycyjne, dłuższe zakończenia. „Ale one krótko opowiedziały Piotrowi i tym, którzy z nim byli, o tym, co im powiedziano. A po tych rzeczach sam Jezus wysłał za ich pośrednictwem, ze wschodu na zachód, święte i niezniszczalne posłannictwo zbawienia wiecznego „, zgodnie z przekładem Bruce’a M. Metzger, Komentarz tekstowy do greckiego Nowego Testamentu, wydanie drugie, United Bible Societies, 1994.

Metzger zauważa również, że wersety 9-20 zawierają dziewięć (greckich) słów i dwie frazy, które nie występują nigdzie indziej w Ewangelii Marka. Dodatkowo, „połączenie między wierszem 8 i wierszami 9-20 jest tak niezgrabne, że trudno uwierzyć, aby zamiarem autora było zakończenie jego ewangelii w ten sposób. W szczególności, podmiotem wersetu 8 jest kobieta, natomiast domyślnym podmiotem wersetu 9 jest Jezus. W wersecie 9 ponownie zidentyfikowana jest Maria Magdalena, chociaż była ona już wymieniona kilka zdań wcześniej (15:47 i 16:1); pozostałe kobiety wymienione w wersetach 1 – 8 zostały teraz pominięte. (…) krótko mówiąc, wszystkie te cechy wskazują, że fragment ten został dodany przez kogoś, kto znał tekst Marka i wiedział, że kończy się on gwałtownie na wersecie 8 i uznał, że należy zapewnić ewangelii bardziej stosowne zakończenie. (…)A zatem, na podstawie dobrych dowodów zewnętrznych i mocnych uwarunkowań wewnętrznych wydaje się, że najwcześniejsza wersja ewangelii Marka kończyła się na wersecie 16:8.”

Krytyczne wydania „Greckiego Nowego Testamentu” Zjednoczonych Towarzystw Biblijnych pomijają wersety 9:20 wskazując, że taki „tekst jest pewny”. Tischendorf I większość innych krytycznych wydań uważają te wersety za wątpliwe lub nieprawdziwe.

Ewangelia Marka zaczyna się gwałtownie, dlaczego zatem nie miałaby się kończyć gwałtownie?

Wnioski

Marek zakończył swą Ewangelię na wersecie 16:8, bez względu na cnoty lub przywary kolejnych słów.

W ten sposób, słowa Mar. 16:16-18 nie powinny być uważane za wiarygodne: „Kto uwierzy i ochrzczony zostanie, będzie zbawiony, ale kto nie uwierzy, będzie potępiony”. Wypędzanie demonów i mówienie językami – nawet znanymi – nie jest konieczne, podobnie jak podnoszenie węży i picie trucizn nie jest właściwe ani dla Chrześcijan, ani dla kogokolwiek innego.

Parkinson James